

Sygn. akt IC 78/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2024 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Robert Pabin

Protokolant: Kinga Brodzka

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2024 roku w Sieradzu na rozprawie

sprawy z powództwa M. E.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

1. zasądza od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz M. E. 90.606,57 zł (dziewięćdziesiąt tysięcy sześćset sześć złotych pięćdziesiąt siedem groszy) w tym 87.000 zł (osiemdziesiąt siedem tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia oraz 3.606,57 zł (trzy tysiące sześćset sześć złotych pięćdziesiąt siedem groszy) tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczanymi od kwoty:

a) 87.000 zł (osiemdziesięciu siedmiu tysięcy złotych) od dnia 25 września 2020 roku do dnia zapłaty;

b) 3.606,57 zł (trzech tysięcy sześciuset sześciu złotych pięćdziesięciu siedmiu groszy) od dnia 20 marca 2021 roku do dnia zapłaty;

2. ustala, że Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. ponosi wobec M. E. odpowiedzialność za szkody mogące powstać w przyszłości, wynikające z wypadku komunikacyjnego z dnia 30 maja 2020 roku;

3. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

4. zasądza od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz M. E. 5.434 zł (pięć tysięcy czterysta trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

5. nakazuje pobrać od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu 15.111,19 zł (piętnaście tysięcy sto jednaście złotych dziewiętnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo pokrytych z sum budżetowych

Sygn. akt IC 78/21

UZASADNIENIE

W ostatecznie skonkretyzowanym żądaniu procesowym (k.339) wynikającym z pozwu z dnia 03 marca 2021 roku (k.3) powód M. E. reprezentowana przez adw. A. Ś. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty:

- 87.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i rozstrój zdrowia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 września 2020 r. do dnia zapłaty;

- 6.386,97 zł tytułem odszkodowania za utracone zarobki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następującego po dniu wytoczenia powództwa do dnia zapłaty;

Strona powodowa wniosła także o ustalenie, że pozwany będzie ponosił odpowiedzialności za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 30 maja 2020 roku, które mogą objawić się u powoda w przyszłości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że dochodzone kwoty stanowią świadczenia jakie pozwany powinien wypłacić mu tytułem rekompensaty za krzywdę i szkodę na osobie wynikłe z uszkodzeń ciała doznanych w skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 30 maja 2020 r. w miejscowości I., którego sprawca L. V. kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) należącym do B. S., korzystał w dacie wypadku w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z ochrony ubezpieczeniowej pozwanej firmy. Powód wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił mu 33.400 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 1.828 zł tytułem odszkodowania oraz kwotę 151,03 zł tytułem utraconych zarobków (k. 50). Tym nie mniej, jego zdaniem wypłacone kwoty nie rekompensują w pełni doznanej przez niego w wyniku wypadku krzywdy i szkody majątkowej na osobie.

W odpowiedzi na pozew (k.65-69) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowane przez adw. R. P. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od przeciwnika zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia, od momentu uprawomocnienia się orzeczenia. Pozwany przyznał, że prowadził postępowanie likwidacyjne w związku z otrzymanym zgłoszeniem szkody na osobie i co do zasady przyjął swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie drogowe. Na podstawie poczynionych przez siebie ustaleń przyznał powodowi świadczenie w kwocie 33.400 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 1.828 zł tytułem odszkodowania i 151,03 zł tytułem utraconych zarobków. W ocenie pozwanego powództwo jest bezzasadne, nieudowodnione i winno zostać oddalone w całości z uwagi na fakt, że powód otrzymał należne mu zadośćuczynienie i odszkodowanie, które w całości skompensowało doznaną przez niego krzywdę i szkodę. Zdaniem ubezpieczyciela, wypłacona M. E. kwota w całości zaspokaja jego roszczenia. Jego zdaniem subiektywne odczucia poszkodowanego nie mogą stanowić jedyne i miarodajnego źródła oceny rozmiaru krzywdy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 30 maja 2020 roku w miejscowości I., nieopodal posesji nr (...) L. V. kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności, jadąc od strony T. drogą podporządkowaną, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu samochodowi osobowemu marki R. (...) i nie zatrzymał się przed znakiem STOP, powodując uderzenie w pojazd mechaniczny R., kierowany przez M. E. od strony kierowcy, na wysokości nadkola. W poszkodowanym samochodzie jechał powód wraz z swoją matką B. E.. Po zderzeniu kierowca oraz pasażer samochodu marki R. wypadli przez drzwi od strony kierowcy i leżeli na ziemi. Właściciel pojazdu samochodu osobowego V. (...) o nr rej. (...), którym kierował sprawca należał do B. S. i objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W. potwierdzone polisą nr (...). Prawomocnym wyrokiem z dnia 09 marca 2021 roku Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli w sprawie II K 375/20 uznał V. L., syna R. i G. z domu R., za winnego popełnienia nieumyślnego przestępstwa w dniu 30 maja 2020 roku w miejscowości I. w postaci naruszenia zasady bezpieczeństwa ruchu drogowego z art. 177 § 2 k.k.

Dowód: okoliczności bezsporne, wyrok SR w Zduńskiej Woli (k.139-139v), zeznania M. E. (ReCourt z 08.06.2021r. od 00:03:34 do 00:27:00) w związku z uzupełniającymi zeznaniami powoda (ReCourt z dnia 23.01.2024 r. od 00:02:33 do 00:07:17).

Poszkodowani po zderzeniu wypadli przez drzwi od strony kierowcy i leżeli na ziemi. W. J.- świadek zdarzenia, udzielił poszkodowanym pierwszej pomocy. Po wypadku M. E. został w stanie ciężkim przewieziony do Szpitala Wojewódzkiego w S., gdzie zakwalifikowano go do operacji w trybie nagłym z powodu mnogich obrażeń powstałych w wyniku wypadku komunikacyjnego. Po przyjęciu do Szpitala powód miał objawy wstrząsu krwotocznego z

powodu tępego urazu jamy brzusznej i klatki piersiowej. Stwierdzono u niego pęknięcie śledziony, krwotok wewnątrzotrzewnowy, wstrząs krwotoczny, krwiaka lewej jamy opłucnowej, mnogie złamania tylnych odcinków lewych żeber i lewych wyrostków poprzecznych kręgów L1-L3 oraz tachyarytmię. Powód miał także stłuczenia w dolnym płacie lewego płuca i doznał po wypadku wstrząsu hipowolemicznego. Po zabiegu powód został umieszczony do dalszej hospitalizacji w szpitalu. W trakcie leczenia wykonano mu laparotomię, splenektomię, drenaż, płukano jamę otrzewnej, następnie wykonano punkcję lewej jamy opłucnej ewakuując krwiaka. M. E. przebywał w szpitalu od 30 maja 2020 r. do 10 czerwca 2020 r. Po opuszczeniu szpitala zalecono powodowi kontrolę w poradni chirurgicznej, kontrolę w poradni kardiologicznej, kontrolę w poradni neurochirurgii, zlecono poruszanie się w gorsecie lędźwiowym przez 14 dni po zagojeniu powłok brzusznych, unikanie nadmiernego wysiłku i oszczędny tryb życia przez 5 tygodni.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 10 czerwca 2020 r. (k.24-26); karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 30 maja 2020 r. (k.26v-27); karta informacyjna z pobytu w oddziale z dnia 04 lipca 2020 r. (k. 27v); karta informacyjna z dnia 10 czerwca 2020 r. (k. 29v-31)

19 czerwca 2020 r. poszkodowany z powodu bólu w klatce piersiowej ponownie został przyjęty na oddział chirurgii ogólnej w (...) Szpitalu (...) gdzie przebywał do 25 czerwca 2020 r. Następnie powód przebywał do 04 lipca 2020 r. w Wojewódzkim Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej Centrum (...) w Ł., na Oddziale (...). Poszkodowany znalazł się na oddziale przez to, że po wypisie do domu ze Szpitala w S. pojawiły się u niego duszności. W Ośrodku w Ł. po wykonaniu badań RTG i CT płuc wykryto u powoda obecność płynu. Wobec powyższego powód ponownie był operowany w dniu 26 czerwca, gdzie ewakuowano mu krwiak. W 4 dobie po operacji został mu usunięty dren, a następnie potwierdzono rozprężenie płuca. W wyniku wypadku u powoda doszło do ukruszenia zęba.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 10 czerwca 2020 r. (k.24-26); karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 30 maja 2020 r. (k.26v-27); karta informacyjna z pobytu w oddziale z dnia 04 lipca 2020 r. (k. 27v); karta informacyjna z dnia 10 czerwca 2020 r. (k. 29v-31)

Ze względu na obrażenia doznane przez powoda na skutek wypadku występowały u niego znaczne dolegliwości bólowe. Odczuwał on cierpienia zarówno fizyczne jak i psychiczne. Z uwagi na złamanie żeber podczas wypadku przez długi okres czasu po wypadku odczuwał on jeszcze dolegliwości bólowe. Do dzisiaj powód nie odzyskał sprawności sprzed wypadku, ma ograniczoną ruchomość a najbardziej doskwierają mu kręgi szyjne. Wcześniej powód był aktywny fizycznie, wysportowany, chodził regularnie na siłownię. Dbał o swoją sylwetkę i aktywnie spędzał czas wolny. Po zdarzeniu szkodzącym na ciele powoda pozostało wiele blizn na brzuchu i klatce piersiowej, które także obniżają jego poczucie własnej wartości. Kiedy powód spogląda na nie przypominają mu one o dramatycznych wspomnieniach z wypadku. Powód zrezygnował z uczęszczania na siłownię, w wyniku czego przytył. Czuje się z tym niekomfortowo a także szybciej się męczy. Za każdym razem kiedy powód przejeżdża przez skrzyżowanie na którym doszło do wypadku, myśli o nim. Nie potrafi zapomnieć o dramatycznych wspomnieniach, których był uczestnikiem. W związku z przeżytą traumą M. E. korzystał z pomocy psychologa. Ponadto powód odczuwa dyskomfort z uwagi na ukruszenie się zęba, podczas wypadku. Czuje się mniej atrakcyjny. Przed wypadkiem powód był osobą w pełni sprawną fizycznie. Nie uskarżał się na dolegliwości ze strony narządów ruchu. Po wypadku sytuacja ta uległa zmianie. Niemożność samodzielnego funkcjonowania, chodzenia do pracy i wykonywania ulubionych przez siebie aktywności fizycznych w postaci uczęszczania na siłownię wzmagало u poszkodowanego poczucie krzywdy. Powód miał także obawy przed podróżowaniem samochodem, zwłaszcza w sytuacji w której przejeżdżał przez skrzyżowanie na którym doszło do wypadku.

Dowód: zeznania powoda (ReCourt z dnia 08 czerwca 2021 r od 00:03:34 do 00:27:00) w związku z uzupełniającymi zeznaniami (ReCourt z dnia 23 stycznia 2024 r. od 00:02:33 do 00:07:17); karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 10 czerwca 2020 r. (k.24-26); karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 30 maja 2020 r. (k.26v-27); karta informacyjna z pobytu w oddziale z dnia 04 lipca 2020 r. (k. 27v); karta informacyjna z dnia 10 czerwca 2020 r. (k. 29v-31)

W skutek wypadku powód korzystał ze zwolnienia lekarskiego od 31.05.2020 r.-19.07.2020 r., a następnie zostało ono przedłużone do 31.07.2020 r. z uwagi na drugi pobyt w szpitalu powoda w dniu 25.06.2020 r. Powód wówczas nie mógł podejmować pracy zarobkowej, którą dotychczas wykonywał. Powód był wówczas zatrudniony na umowę o pracę w wymiarze 1/8 etatu z wynagrodzeniem miesięcznym 325 zł brutto. Gdyby nie wypadek komunikacyjny, któremu uległ powód byłaby z nim podpisana umowa zlecenia z spółką z o.o. (...) z siedzibą w W. na świadczenie usług ze stawką godzinową 17 zł brutto. Przewidywany czas świadczenia usług ok. 190 roboczogodzin miesięcznie.

Dowód: zaświadczenie (...) (k. 32-32v); pismo spółki z o.o. (...) k.51 ; umowa o pracę k. 52-52v

M. E. został zaliczony do stopnia niepełnosprawności o stopniu umiarkowanym od 30.05.2020 r. do 19.07.2022 r. Orzeczenie wydał (...) do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w dniu 19.07.2021 r.

Dowód: kserokopia orzeczenia o niepełnosprawności (k. 154-155)

Z punktu widzenia ortopedycznego w wyniku wypadku powód doznał urazu wielomiejscowego i wielonarządowego, w tym złamania lewych wyrostków poprzecznych kręgów L1-3 bez przemieszczenia. W wyniku przeprowadzonego przez biegłego badania przedmiotowego nie stwierdził on następstw wypadku u powoda, które mogłyby zakwalifikować jako trwałe uszczerbek na zdrowiu.

Dowód: opinia ortopedyczna Z. P. (k. 157-158v)

W wyniku wypadku drogowego z dnia 30 maja 2020 r. M. E. doznał obrażeń ciała w postaci: urazu uogólnionego, tępego urazu brzucha z krwotokiem do jamy otrzewnej leczonego operacyjnie ze splenectomią, stłuczenia klatki piersiowej z mnogimi złamaniami żeber po stronie lewej i krwotokiem do jamy opłucnowej lewej i złamania wyrostków poprzecznych kręgów L1-L3. Z punktu widzenia lekarza z zakresu chirurgii i chirurgii plastycznej trwałe uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany pourazową utratą śledziony w oparciu o punkt 71 a Tabeli wyniósł 15%, a trwałe uszczerbek na zdrowiu spowodowany obecnością blizn powłok brzusznych powoda wyniósł 5% w oparciu o treść punktu 65 per analogiam o § 8 punkt 3 Tabeli. Trwałe całkowite uszczerbek na zdrowiu powoda biegły orzekł w wysokości 20%. W wyniku wypadku dolegliwości bólowe mogły u powoda trwać około 3 miesięcy. Powód w wyniku wypadku był ograniczony w zarobkowaniu i wykonywania innych czynności wymagających aktywności fizycznych w okresach hospitalizacji tj. od 30.05.2020 r. do 10.06.2020 r. i od 19.06.2020 r. do 04.07.2020 r. Ograniczenia te mogły utrzymywać się przez okres 2-3 miesięcy. Biegły stwierdził także, że po okresie hospitalizacji powód mógł wymagać pomocy innych osób w takich czynnościach jak ubieranie się, mycie, sprząatanie w wymiarze ok. 2 godzin dziennie.

Dowód: opinia medyczna dr n. med. J. J. (k. 180-200); opinia uzupełniająca (k. 278-286)

Z punktu widzenia lekarza stomatologa złamanie korony zęba 21 jest trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002, według §8 pkt. 3, w nawiązaniu do pkt. 21.a. Załącznika do Rozporządzenia, powodowi przysługuje 0,5% uszczerbku na zdrowiu, za częściowe złamanie korony zęba 21. Złamana korona zęba wymaga rekonstrukcji.

Dowód: opinia medyczna dr n. med. A. P. (k.200-218); opinia uzupełniająca (k. 272-278)

Z punktu widzenia pulmonologicznego w wyniku wypadku powód doznał.in. tępego urazu klatki piersiowej a w jego następstwie: złamania wielu żeber lewej powłoki klatki piersiowej w odcinkach tylnych, stłuczenia płuca oraz nawrotniowego krwiaka w lewej połowie klatki piersiowej. Powyższy krwiak powrócił u powoda po upływie kilku tygodni od zdarzenia, pomimo podjętych wcześniejszych prób jego ewakuacji. Ostatecznie powód wymagał leczenia zabiegowego w warunkach oddziału torakochirurgicznego w dniu 26.06.2020 r. z wykorzystaniem wideotorakoskopu. Wymienione obrażenia skutkowały dolegliwościami bólowymi o natężeniu umiarkowanym. W przypadku złamania żeber trwały one do 6 tygodni od urazu, natomiast w związku z krwiakiem opłucnowym leczonym zabiegowo w dniu 26.06.2020 r. trwały one maksymalnie do 31.07.2020 r. tj. przez okres 2 miesięcy. Powyższe urazy spowodowały u powoda długotrwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 20% zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki

Spółecznej z dnia 18.12.2002 r. z czego 10% w związku z pozycją 58 a, która dotyczy uszkodzenia przynajmniej 2 żeber bez upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc i 10 % w związku z pozycją 61 a, która dotyczy uszkodzenia płuc i opłucnej, które nie spowodowały niewydolności oddechowej.

Dowód: opinia sądowno- lekarska dr n. med. J. G. (k. 322-326); opinia uzupełniająca (k. 352-353)

W piśmie z dnia 15 lipca 2020 r. powód zgłosił pozwanemu szkodę żądając 500.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 36 zł tytułem odszkodowania oraz kwoty 10.000 zł na pokrycie dalszych wydatków związanych z leczeniem i kwoty 3.000 zł tytułem renty na zwiększone potrzeby. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, pozwany pismem z dnia 05 października 2020 r. co do zasady uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi 33.400 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 1.828 zł tytułem odszkodowania. Pozwany dokonał potrącenia 10.000 zł z przyznanej kwoty bezspornej. Na kwotę odszkodowania złożyły się koszty opieki w wysokości 1.732 zł i 36 zł kosztów leczenia.

Dowód: zgłoszenie szkody (k.44-49); decyzja pozwanego (k.50-50v)

M. E. ma obecnie 32 lata. Pomimo ograniczeń ruchowych związanych z deficytami wynikającymi z przebytego wypadku jest osobą w pełni samodzielną. Przed wypadkiem pracował jako ochroniarz w Sądzie Rejonowym w Zduńskim Woli, gdzie pracuje do chwili obecnej. Powód był zatrudniony na umowę o pracę na 1/8 etatu z czego otrzymywał miesięczne wynagrodzenie na poziomie 325 zł brutto. Po zakończeniu procesu leczenia powód powrócił do swojej pracy zarobkowej i swoich codziennych obowiązków. Nadal, podczas wysiłku fizycznego odczuwa jednak dolegliwości bólowe i ogranicza aktywność fizyczną z uwagi na szybszą męczliwość. Powód nie powrócił do aktywności fizycznej na siłowni, która uprawiał przed zdarzeniem szkodzącym. Ponadto u powoda występują lęki związane z prowadzeniem pojazdu, jest on poddany stresowi podczas samodzielnej jazdy samochodem.

Dowód: zeznania powoda (ReCourt z dnia 08 czerwca 2021 r od 00:03:34 do 00:27:00) w związku z uzupełniającymi zeznaniami (ReCourt z dnia 23 stycznia 2024 r. od 00:02:33 do 00:07:17)

Powyższy stan faktyczny w większości – niesporny między stronami, został ustalony w oparciu o zgromadzony w aktach sprawy osobowy i niesobowy materiał dowodowy. Sąd w całości uznał za wiarygodne dokumenty urzędowe oraz prywatne w tym akta szkodowe pozwanego i dokumentację medyczną powoda. Jako wiarygodne sąd uznał zeznania powoda. Zeznania te są spójne i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Zdaniem sądu brak jest okoliczności podważających ich wiarygodność. Jako w pełni prawidłowe sąd uznał opinie zasadnicze i uzupełniające biegłych Z. P., J. G., J. J. i A. P.. Zdaniem Sądu opinie te są pełne, spójne, zrozumiałe i pozbawione sprzeczności. Biegli w sposób logiczny i dla sądu w pełni przekonujący wyjaśnili jakie skutki dla zdrowia M. E. spowodował wypadek drogowy w którym uczestniczył. Specyfika dowodu z opinii biegłego polega na tym, że Sąd nie może badać jej pod kątem wiarygodności a jedynie pod kątem prawidłowości oceniając logiczność wywodów biegłego, ich spójność oraz to czy odpowiada on na postawione tezy dowodowe (por. wyrok SA w Szczecinie z dnia 23 lipca 2014r w sprawie III Aua 462/13). Dopiero w sytuacji gdy według oceny sądu opinia biegłego opiera się na błędnych założeniach metodologicznych, sprzecznych z mającymi zastosowanie do jej wydania przepisami prawa, niekompletnych bądź wadliwych założeniach faktycznych, jest niespójna, bądź zawiera błędy logiczne, względnie zawiera niepoddające się ocenie wnioski, co prowadzi do konkluzji, że opinia ta jest nieprzydatna dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd powinien dopuścić dowód z opinii innego biegłego (por. wyrok SN z dnia 16 stycznia 2014r wydany w sprawie IV CSK 219/13). Analizując wskazane opinie w tym kwestionowane przez pozwanego opinie biegłych J. G., J. J. i A. P. pod kątem przydatności dla rozstrzygnięcia sporu sąd tego rodzaju wadliwości nie zauważył.

Pozwany, zarówno w odpowiedzi na pozew jak i w toku postępowania przed sądem nie kwestionował podstaw faktycznych i prawnych swojej odpowiedzialności gwarancyjnej. Nie zgłaszał na te okoliczność żadnych wniosków dowodowych. Co więcej, jej istnienie potwierdził wypłacając na rzecz powoda częściowe zadośćuczynienia oraz odszkodowania. W tym stanie rzeczy sądu uznał te fakty za niesporne.

Sąd zważył co następuje

Powództwo jest zasadne i podlega częściowemu uwzględnieniu. Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się, do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony. Nie ulega wątpliwości, że właściciel samochodu osobowego, którym spowodował wypadek, zawarł z pozwaną firmą ubezpieczeniową obowiązkową umowę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zgodnie z wymogami ustawy z dnia 22 maja 2003r o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U.2019.2214tj.). W czasie objętym ochroną ubezpieczeniową sprawca wypadku prowadząc pojazd doprowadził do wypadku samochodowego, kiedy to nie zatrzymał się przed znakiem STOP i nie ustępując pierwszeństwa przejazdu wjechał i uderzył w samochód marki R. (...), którym kierował powód.

W tym stanie rzeczy po stronie prowadzącego pojazd mechaniczny powstał obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody zgodnie z treścią art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. Odpowiedzialność sprawcy wypadku opierała się na zasadzie winy i nie była przez pozwanego kwestionowana. W tym stanie rzeczy poszkodowana powódka na podstawie art. 822 § 4 k.c. może dochodzić swego roszczenia bezpośrednio od Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.. Odpowiedzialność pozwanego wobec powoda za skutki wypadku samochodowego spowodowanego przez kierowcę samochodu osobowego V. (...) nie budzi wątpliwości i nie była w toku procesu sporna.

Punktem wyjścia dla dalszych rozważań winno być stwierdzenie, iż w sprawie o naprawienie szkody, w sytuacji gdy ściśle udowodnienie żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, sąd może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy (art. 322 k.p.c.).

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszystkie wyniki z tego tytułu koszty. Bez wątpienia w rozpoznawanej sprawie na koszty związane z usuwaniem następstw uszkodzenia ciała powoda składają się wszelkie koszty poniesione przez nią w celu poprawy stanu zdrowia a także koszty opieki. Tutejszy Sąd popiera w całości rozważania Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie I ACa 537/21, który to wskazał, że nie jest konieczne, aby poszkodowany rzeczywiście opłacił koszty opieki, gdyż nawet opieka świadczona przez najbliższych członków rodziny nieodpłatnie, stanowi element należnego poszkodowanemu odszkodowania.

W niniejszym postępowaniu Sąd uznał za zasadne zasądzenie kwoty 3.606,57 zł tytułem utraconych zarobków. Jako wysokość zarobków Sąd uznał kwotę stawkę netto 12 zł na godzinę. Wobec faktu, że powód na wcześniejszych umowach zleceniach miał średnio przepracowanych 154 godziny miesięcznie Sąd wziął pod uwagę tę wartość godzinową za utracone zarobki. Zatem według Sądu wartość miesięcznego utraconego zarobku wynosiła 1848 zł w przeliczeniu na 30 dni daje to kwotę 61,60 zł dziennie. Wobec faktu, że powód przebywał 61 dni na zwolnieniu uznać należało, że należy mu się kwota 3757 zł. Odejmując kwotę 151,03 zł które pozwany wypłacił powodowi jako wysokość utraconego zarobku w postępowaniu likwidacyjnym szkodę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.606,57 zł tytułem utraconych zarobków na podstawie art. 361 § 2 k.c.

Na podstawie art. 481 § 1 k.c. sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki ustawowe odsetki od kwoty 3.606,57 zł od dnia 20 marca 2021 r. tj. od dnia następnego po dacie doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Powód przed złożeniem pozwu w toku postępowania likwidacyjnego nie żądał bowiem od pozwanego zapłaty w/w kwoty. Zdaniem Sądu ubezpieczyciel we wskazanych datach był w posiadaniu wszystkich niezbędnych informacji wystarczających do podjęcia decyzji o wypłacie żądanej kwoty. Dlatego też od tamtego czasu pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia pieniężnego.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednia sumę tytułem zadośćuczynienia. Jak ustalono trwały uszczerbek na zdrowiu powoda z tytułu następstw wypadku wynosi łącznie 40,5 procent w tym 10 procentowy uszczerbek dotyczący uszkodzenia płuc i opłucnej (pkt. 61a rozporządzenia) oceniany w aspekcie pulmonologicznym oraz 10 procentowy uszczerbek dotyczący połamanych żeber (pkt 58a rozporządzenia) oceniany także w aspekcie pulmonologicznym, 15 procentowy uszczerbek dotyczący

usunięcia śledziony (pkt. 71a rozporządzenia) oceniany w aspekcie chirurgicznym i chirurgii plastycznej a także 5 procentowy uszczerbek dotyczący blizn (pkt 65 rozporządzenia) oceniany w aspekcie chirurgicznym i chirurgii plastycznej i 0,5 procentowy uszczerbek dotyczący ułamka korony zęba 21 oceniany pod kątem stomatologicznym.

Biorąc pod uwagę rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych poszkodowanego wynikający z odniesionych obrażeń ciała których następstwami stały się między innymi:

- 20 dniowa hospitalizacja (11 dni + 9 dni);
- dwie operacje chirurgiczne w tym jedna utrata śledziony;
- długotrwałe dolegliwości bólowe utrzymujące się do dnia dzisiejszego;
- utrzymujący się przez pierwszych kilka tygodni dyskomfort w zakresie samodzielnego poruszania się;
- konieczność korzystania z pomocy osób trzecich w czynnościach dnia codziennego przez okres hospitalizacji;
- niemożność wykonywania pracy zarobkowej i sprawowania obowiązków domowych;
- dyskomfort spowodowany bliznami pooperacyjnymi;
- szybsza męczliwość;
- zaburzenia lekowe,

Sąd przyjął, że z tytułu uszczerbku na zdrowiu powodowi należy się zadośćuczynienie w łącznej kwocie 150.000 zł. Ustalając wysokość zadośćuczynienia sąd miał na względzie wiek powoda oraz dolegliwości bólowe wywołane zdarzeniem szkodzącym. Sąd miał na względzie fakt, że stwierdzony u M. E. uszczerbek na zdrowiu ma w 30,5 % charakter trwały i w 10 % charakter długotrwały i żadne leczenie nie daje możliwości przywrócenia powodowi wcześniejszego stanu zdrowia. W konsekwencji na chwilę obecną, pomimo leczenia i znacznego upływu czasu powód nie odzyskał i nie odzyska stanu zdrowia. Okoliczności te uzasadniają zdaniem sądu przyjęcie kwoty 150.000 zł tytułem zadośćuczynienia - jako w pełni zasadnej i mieszczącej się w granicach wyznaczonych treścią art. 445 § 1 k.c. Należy bowiem podkreślić, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa suma zadośćuczynienia powinna przedstawiać realną i odczuwalną dla poszkodowanego wartość ekonomiczną, przynoszącą mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienie psychiczne. Kwota ta nie może stanowić jednak wartości nadmiernej w stosunku do doznanej krzywdy i winna być utrzymana w rozsądnych granicach, co wynika z kompensacyjnego charakteru zadośćuczynienia. Ponadto do wypadku doszło z wyłącznej winy kierowcy V. (...), który nie zatrzymał się na znaku STOP i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu poruszającemu się po drodze powodowi. W toku niniejszego postępowania nie było zatem mowy o przyczynieniu się powoda do powstałej szkody. Na uwagę zasługuje także fakt, że dyskomfort odczuwany przez poszkodowanego w związku z posiadanym w następstwie wypadku ograniczeniami ruchowymi może wiązać się z poczuciem wstydu skrupowania, rezygnacji z niektórych form aktywności a w konsekwencji może wywoływać negatywne przeżycia psychiczne w przyszłości. Przy czym biorąc pod uwagę młody wiek powoda należy zakładać, że z wraz z procesem starzenia się doznane w następstwie wypadku ograniczenia ruchowe będą dla niego coraz bardziej odczuwalne, co również należy uwzględnić ustalając wysokość zadośćuczynienia.

Mając powyższe na uwadze, aby wyliczyć należne stronie powodowej zadośćuczynienie należało odjąć od niego już wypłaconą sumę zadośćuczynienia tj. 33.400 zł. W efekcie należne stronie powodowej zadośćuczynienie wynosi 116.600 zł. Powód w pozwie zażądał ostatecznie kwoty 87.000 zł tytułem zadośćuczynienia a sąd pozostawał związany tak określonym żądaniem pozwu. Dlatego też ostatecznie sąd zasądził kwotę zadośćuczynienia zgodnie z żądaniem pozwu orzekając jak w pkt 1. Na podstawie art. 481 § 1 k.c. sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki ustawowe odsetki od kwoty 87.000 zł od dnia 25 września 2020 r. tj. od dnia upływu terminu wyznaczonego do zapłaty pozwanemu żądanej kwoty zadośćuczynienia po doręczeniu mu wezwania do zapłaty. Zdaniem Sądu ubezpieczyciel we

wskazanej dacie był w posiadaniu wszystkich niezbędnych informacji wystarczających do podjęcia decyzji o wypłacie żądanej kwoty. Dlatego też od tamtego czasu pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia pieniężnego.

Zgodnie z Uchwałą Sądu Najwyższego z 24.2.2009 r., III CZP 2/09 Sąd uznał, że art. 442¹ § 3 kc nie wyklucza istnienia interesu prawnego osoby dochodzącej naprawienia szkody wyrządzonej na osobie w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące ujawnić się w przyszłości o czym orzekł jak w pkt 2 wyroku i ustalił, że Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. ponosi wobec powoda odpowiedzialność za szkody mogące powstać w przyszłości, wynikające z wypadku komunikacyjnego z dnia 30 maja 2020 roku.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo o czym orzekł jak w pkt 3 niniejszego orzeczenia.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Pozwana przegrała spór niemal w całości dlatego sąd uznał, że powinna w całości pokryć koszty procesu poniesionych przez powoda w wysokości 5.434 zł stanowiącej sumę kosztów zastępstwa procesowego i substytucji 17 zł (k.5), 5400 zł, 17 zł (k.259).

O kosztach należnych Skarbowi Państwa Sąd orzekł stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył nimi w całości pozwanego. W konsekwencji na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu 15.111,19 zł odpowiadające sumie tymczasowych wydatków poniesionych przez Skarb Państwa składających się z opłat od pozwu i rozszerzenia powództwa a także na koszty opinii biegłych (k.161;224;303;328).